

WESSAC 82. LEVEN IN DEZE TIJD . HYPNOSE GEBRUIKEN.

Aan het begin van deze bijeenkomst wijzen wij er op dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. We vinden het zeer prettig wanneer u zelf na wilt denken.

Eerst enkele punten die vooral de meer ingewijden kunnen interesseren. Zoals u weet is het weer Wessac-feest geweest. De naam van het feest is aan een oud Hindoe-feest ontleend maar heeft sindsdien een heel andere betekenis gekregen. Nu is dit een uitzonderlijke gebeurtenis geweest in die zin dat er bijzonder felle en scherpe uitstortingen van licht zichtbaar waren. Wij kunnen op grond daarvan reeds nu enkele conclusies trekken. Ik zou u die even willen geven.

In de eerste plaats: wij moeten, zeker op het einde van de lopende maand, rekenen op een sterke toename van levenskracht en levensenergie bij praktisch alle mensen. Dat is een invloed die ruim drie maanden loopt en doet veronderstellen dat heel veel mensen ongebruikelijk actief zullen worden en dat er dus vele zaken onverwachts gaan gebeuren.

Uit een aantal lichtschijsels met de kleur wit kunnen we opmaken dat geweld in dit jaar in deze wereld vele malen zal voorkomen, maar ook dat er zeer onverwachte veranderingen op til zijn, met dood, met moord. Wij vermoeden bijvoorbeeld dat het leven van de Amerikaanse president Reagan in gevaar zal zijn voor het einde van dit jaar. Hetzelfde zou kunnen gelden voor de Paus Joannes en zou eveneens kunnen gelden voor een aantal van de regeerders vooral in het Verre en het Nabije Oosten. We nemen ook aan dat Khomeiny het einde van het jaar niet haalt.

Een aantal zeer wonderlijke, soms tot paars verkleurde flitsen doen verwachten dat er in de wetenschap nogal wat eigenaardigs aan de hand is en zich gaat kristalliseren. Dat schijnt samen te hangen met nieuwe benaderingen van de geneeskunde. Het schijnt verder samen te hangen met een totaal nieuwe ontwikkeling op gebied van de elektronica en zeer waarschijnlijk een eerste aanleg van een elektrisch of magnetisch afschermingsterrein dat men vanuit een betrekkelijk kleine bron kan activeren.

We hebben dan ten laatste gekeken naar de scherp mystieke invloeden. Het ziet ernaar uit dat vele mensen in deze tijd stuurloos worden en dat deze stuurloosheid over zal gaan in een hang naar het mystieke en bij velen, vooral in vermoedings- of wanhoopssituaties ook tot mystieke beleving.

Daar kan aan worden toegevoegd dat de Broederschap op dit moment bezig is om: alle troepen in slagorde te plaatsen om daardoor een wereldomvattend conflict voor dit en de daaropvolgende jaren met zekerheid te kunnen uitsluiten. Zoals de krachten nu liggen ziet het er naar uit dat dit gehaald wordt.

Verdere uitwerkingen zijn voor mij nog niet ter beschikking.

We zitten op het ogenblik in een gekke tijd, dat weet u waarschijnlijk en er zijn een hoop dingen die in de geest en ook anders wat warrig voorkomen en eigenlijk zou ik daarom vanavond liever over die dingen iets zeggen.

Wanneer je goed kijkt dan kun je zeggen dat er op dit ogenblik een golf van geweld, zeg maar negativisme, ronddraait. We hebben dat op het ogenblik gezien in Argentinië. Het is iets noordelijker gekomen. Het zal Iran en Irak al bereikt hebben, dat weet u. Het zal van daar verder gaan, vermoedelijk ook Israël, vermoedelijk Spanje pakken en dan zal het vandaar wel terecht komen grens Mexico Noord-Amerika. Het zal ongetwijfeld ook invloed hebben in China en daarna ook in Rusland enige omwentelingen veroorzaken en of het op zijn volgende ronde Duitsland of bijvoorbeeld België aandoet, dat weten we niet.

Wanneer je met dergelijke invloeden te maken krijgt dan merk je er eigenlijk zo weinig van. Een mens heeft zo van die dagen, dan staat hij op met de idee dat hij het liefst de hele wereld in elkaar zou willen trappen. Je doet het natuurlijk niet, je bent netjes opgevoed, maar het gevoel is er en niets van wat een ander doet is op dat ogenblik in jouw ogen goed en je hebt

zo de idee dat je het allemaal veel beter zou kunnen dan ieder ander. Dit zijn de gevaarlijke kentekenen van een plotselinge beïnvloeding. We kunnen daar dan natuurlijk tegen tekeer gaan met de logica, maar in een wereld die zo onlogisch in elkaar zit als de uwe helpt dat meestal niet.

Daarom kunnen we beter grijpen naar bepaalde geestelijke verdedigingsmiddelen en ik zou willen proberen u daar het een of het ander over te zeggen. Wanneer u het niet begrijpt, dan legt u het maar naast u neer. Begrijpt u het wel dan kunt u er waarschijnlijk iets goeds mee doen voor uzelf en mogelijk ook voor anderen. Op het ogenblik dat u dit gevoel van mistroostigheid en absolute verwerping van alle dingen in uzelf ervaart is het eerste wat u moet doen de tijd nemen om even tot rust te komen, ook wanneer u geen tijd hebt. U kan gewoon even een paar minuten diep ademen, u kunt altijd even rustig iets drinken, kortom, er zijn duizend en één mogelijkheden. Dan moet u toch misschien een en ander gaan doen maar dat is helemaal niet erg, want dan kunt u in uzelf denken. Denk dan in uzelf ongeveer als volgt: Het is een suggestieve methode, maar het werkt. Stel je voor dat er ergens boven je voorhoofd een punt licht is. Probeer je dan zo te concentreren dat je op de duur het gevoel hebt dat dat punt er niet alleen is, maar dat het ook uitstraalt. Wanneer je zo ver bent gekomen, dan probeer je dit licht te gebruiken om jezelf als het ware in te baden. Stel je voor dat het licht een soort trilling is die over je hele lichaam gaat. Soms voelt u dat met wat stijve nekken of met kippenvel, dat hindert helemaal niet en wanneer dit gevoel optreedt moet u onmiddellijk denken aan meer licht. Denk aan uzelf als een zonnige dag. Denk aan uzelf als aan de honderdduizend of het hoge lot van tien miljoen of wat u maar wilt, maar probeer aan uzelf te denken als aan iets wat goed is voor deze wereld, iets wat de mensen als het ware moeten nemen omdat het ze niet behoef te worden aangeboden of opgedrongen.

Hier hebt u die hele invloed van gelijkhebbij en verzet voor uzelf weggenomen, maar gelijktijdig hebt u uzelf veel positiever gemaakt in uw uitstraling ten aanzien van anderen. Er zijn ogenblikken bij dat je ook het gevoel krijgt: Ik zie het niet meer zitten, wat is er nu nog de moeite waard? De pastoor vertelt wel mooi, maar is het nu wel zo en wat ze in Brussel vertellen, geloof ik ook helemaal niet meer en wat Ukkel zegt klopt natuurlijk ook niet.

Wanneer u zo een bui hebt, en dat komt geregeld voor, geef ik u ook een raad: Wanneer u het namelijk niet doet dan wordt u ergens onbeheerst, maar ook onuitstaanbaar voor uw omgeving. Dan veroorzaakt u conflicten. Probeer gewoon in uzelf met al die gevoelens van onrecht en wat weet ik meer, en van onbegrip, en wat is waar, één ding voor te stellen wat voor u belangrijk is en wat voor u waar is. Er is toch wel een dingetje waarin je gelooft al was het alleen maar het feit dat je goudvis blij is wanneer je hem voedert.

Probeer je dat voor te stellen: Er is iets, er is één ding waar ik in geloof, waar ik vanuit kan gaan. Er is een kracht tussen mij en iets anders die betekenis heeft. Die betekenis, probeer die te beleven. Het is een langzaam vormen van een harmonie maar die harmonie zal wel degelijk invloed hebben, niet alleen op uw stemming maar zelfs op uw benadering van de problemen.

Op een gegeven ogenblik zeg je: Och ja, waar maak ik me druk over? Het is niet zo belangrijk of ik geloof dat God bestaat of niet, dat er rechtvaardigheid is of niet. Het is niet belangrijk. Belangrijk is of ik op dit ogenblik verbonden ben met die wereld en dat ik er een klein beetje kan aan geven.

O ja, ik weet het, het klinkt allemaal heel erg simpel. Probeer het eens, het valt echt niet mee, hoor. Maar het lukt op de duur en dan ben je baas over jezelf en dan kun je al die invloeden van buitenaf afweren. Laat je niet meeslepen door welke leuze of slogan ook. Als iemand in je hoofd, telepathisch, begint te roepen: Drink meer melk, zeg dan: Ben je belazerd. Stap dan naar een staminee en drink een pint. Laat je niets opdringen in deze totale tendens die om de wereld spoelt, die ook tot dat geweld leidt, maar tegelijkertijd ook tot hulpeloosheid, hopeloosheid, ;verwarring voert bij zoveel mensen. Het is juist noodzakelijk dat we ons verzetten tegen datgene wat op ons afkomt. Dat is het belangrijke. Niet of die andere gelijk heeft of niet, dat deert ons niet. Wij laten ons niet commanderen om op een bepaalde manier te denken, op een bepaalde manier te leven. Wij zijn onszelf. En onszelf zijn is ook proberen dat zo goed mogelijk te zijn en als die anderen dat niet leuk vinden, nou laat ze de hik krijgen. We zullen ze dan laten schrikken, dan zijn ze er nog vanaf ook.

U vindt dat natuurlijk een beetje gek, maar het kan van groot belang zijn voor u. Weet u dat bijvoorbeeld binnen een dag of tien we een uiterst negatieve golf krijgen die vooral emotioneel

ook een groot gedeelte van uw eigen terrein betreft? Dus die ook België, Nederland, Noord-Frankrijk betreft en die grote invloed zal hebben in Zuid-Engeland bijvoorbeeld. Als zo'n invloed komt moet je toch weten wat je ertegen moet doen. Je kunt toch niet hopeloos het slachtoffer zijn van omstandigheden waarvan je niet eens weet dat ze bestaan. Je bent toch een mens, je bent een vrije geest. Niemand hoeft te erkennen dat je belangrijk bent. Niemand hoeft te erkennen dat je jezelf moet zijn. Maar je moet jezelf zijn, anders kun je geen respect hebben voor jezelf. En het gaat er niet om wat de wereld er van denkt of wat een ander ervan zegt. Het gaat om wat diep in je leeft en wat je daarmee doet. En als je mistroostigheid komt dan geef ik je ook een raad, een heel gekke raad. Ga de straat op. Kijk naar al die eigenaardig geklede kledingstukken die u ziet. Kijk bijvoorbeeld naar die dames die pantalonnetjes aan hebben als het mooi weer is die eigenlijk net te krap gesneden zijn. Stel u voor wat de gevolgen zijn wanneer een torn ontstaat. U glimlacht. Stel u voor wat het gevolg zal zijn als die man die daar zo ijverig met veel poeha loopt met zijn aktetas, ineens zijn broek ziet afzakken. Denk aan dat soort gekke dingen. Een gekke raad, hé? Maar stel u dan gewoon de wereld voor als iets dat even belachelijk is, iets waarmee je kunt lachen, waar je even over kunt giechelen.

Kortom, vervang de mistroostigheid bewust door te zoeken desnoods naar het belachelijke, naar het leuke, naar het ontroerende. Die dingen zijn er altijd, al is het maar een doffer die een duivinnetje het hof aan 't maken is.

Als je alleen dit gekoer al ziet, vraag je je af waarom de mensen nog naar de Koerden toe willen. Maar ja. In die golf van mistroostigheid zullen heel veel mensen niet het evenwicht kunnen vinden en dit wil zeggen dat wanneer u nu al gegrinnikt hebt, de kans heel groot is dat er iemand met tranen of met verwijten bij u komt aanzetten. Dan kunt u natuurlijk niet zeggen: Wat bent u belachelijk. U moogt dat denken, niet zeggen, niet laten blijken. Probeer dan die ander op te vangen door te laten zien welke leuke dingen er zijn. Laat ze maar even uitrazen en dan zeg je: Moet je toch eens kijken, zeg, wat is dat nu leuk. Afleidingsmanoeuvres.

In zo'n golf moet je gewoon de positieve kracht proberen op te brengen door de mensen te helpen en dan zult u zeggen: Ja, heel aardig betoog, maar wat moet ik er mee? U zult het zien over een dag of tien. U moet helemaal niet denken dat het een geintje is. Wat ik u gezegd heb over die invloeden is reëel, ook wanneer u ze niet uiterlijk kunt bemerken. Let op de mensen om u heen, let op de landen die ik genoemd heb en u zult de meest eigenaardige verschijnselen zien die het bestaan van dergelijke golven rond de wereld bevestigen.

En daarom geef ik u een paar van die heel simpele tips, van die heel simpele raadgevingen. Het is gemakkelijk om weg te vluchten in jezelf. In onszelf hebben we een heel mooie tempel opgebouwd. We zitten in die tempel en we aanbidden het blauwe of het gouden licht, de goddelijke openbaring die we daar aantreffen en we denken niet meer aan die wereld buiten ons. Maar die wereld buiten ons denkt wel aan ons en dat betekent dat we onze rust in die tempel nooit kunnen vinden, tenzij we de rust uit die tempel mee kunnen nemen naar buiten.

Het is gemakkelijk genoeg om te zeggen dat God voor alle dingen zal zorgen. Als je dat nu op de proef wil stellen dan zet je maar rustig een pannetje melk op het gas en ga erbij staan kijken, dan zul je zien hoe er gezorgd wordt. Jijzelf moet het gas uitdoen, niet een ander. Er is geen Voorzienigheid die de dingen voor je doet, er is wel een Voorzienigheid die je helpt om de dingen te doen. Je bent het zelf. Je bent zelf aansprakelijk. Jij bent degene die het moet doen en juist daarom is het zo belangrijk dat je bepaalde van die invloeden kent.

En nu heb ik nog een tip en dat is dan de laatste: Ik weet dat er grote roerigheid onder de mensen komt. En dan bedoel ik heus niet een klein stakingje of zo, dan bedoel ik werkelijk zullen we zeggen een aardige winst voor de mensen die glas inzetten en een aardige schade voor de glasverzekering en dat soort dingen en misschien nog brandstichting daarbij en andere sabotage. Dat zal heel gek worden, hoor. Dat gaat niet zomaar voorbij. Wanneer je nu met die dingen te maken hebt, onthoud één ding: Neem er geen deel aan, bemoei je er niet mee, hou je op een afstand. Wie dit wil, wie dit doet, moet het zelf maar weten. Zijn er slachtoffers die je helpen kunt, graag, help ze zoveel als je kunt, niet alleen van de ene partij, maar ook van de andere, bij wijze van spreken. Maar moei je nooit met de zaak want die gewelddadigheid die opkomt en die, als u het mij vraagt, nog wel eventjes loopt voorbij half juli, die zou wel eens voor u kunnen betekenen dat u niet meer in staat bent afstand te nemen van alle dingen

om u heen. Dat u meegesleurd wordt tegen wil en dank en dat u later in zak en as zit. Later weet u niet meer waarom u het gedaan hebt en wat u gedaan hebt.

❖ *Eenieder die zich op dit moment laat meeslepen in gewelddadigheden, in zeg maar zinloze betogingen en demonstraties, moet ermee rekenen dat hij op een gegeven ogenblik in een situatie komt waar hij zich niet meer aan kan onttrekken en waarbij hij gelijktijdig in feite zijn eigen persoonlijke waarden en mogelijkheden verliest. Daarom is mijn tip: Hou u op een afstand. Help wie je kunt, maar help alleen wanneer je daardoor niet mede in het conflict zelf ingrijpt hetzij voor de ene hetzij voor de andere kant.*

Broeder, u zegt al jaren dat we ons moeten openstellen, ons aanpassen aan gewijzigde omstandigheden, maar zou u nogmaals duidelijk kunnen omschrijven voor welke soort we ons moeten openstellen, want alles wijst erop dat de evolutie naar de misdaad gaat van langsom meer, sociale onrechtvaardigheid, corruptie, moord en zo meer, niet alleen vanwege particulieren maar van de overheid zelf.

Er is een omwenteling. Je kunt nu wel doen of die er niet is, maar er is een feitelijke omwenteling aan de gang. Deze omwenteling, dit moeten we toegeven, berust voor een groot deel op misverstanden die men de mensen heeft bijgebracht.

Wanneer wij ons nu gaan verzetten tegen deze omwenteling, terug willen naar het oude, dan is de kans groot dat je jezelf in het goede wat er in de vernieuwing schuilt, ten gronde richt. Misschien is het beter het begrip misdaad anders te gaan zien dan de misdaad zonder meer te bestrijden. Misschien is het beter om het begrip gemeenschap op een andere manier te gaan benaderen dan de misbruiken van de gemeenschap te geselen en te proberen hen in hun oude vorm terug te dringen. Open staan betekent dat u ook de positieve mogelijkheden ziet die er zijn en er zijn heel veel mensen die zeggen: Ja, die wereld wordt door misdaad overspoeld. De vraag is echter niet of er misdaad is volgens de oude en geldende opvattingen. De vraag is waardoor die misdadigheid ontstaat. De vraag is niet of wij misschien de mensen kunnen dwingen zich aan de oude wet te houden. De vraag is waar het goede in die mensen schuilt en of er een mogelijkheid is daar nu eens een regel voor te scheppen zodat er iets beters komt. Het is gemakkelijk genoeg te zeggen dat alle staatslieden misdadigers zijn, maar bewijzen kun je het niet en u kunt ze de schuld geven voor hetgeen ze doen, maar neemt u me niet kwalijk, als ze de muizen op het spek binden, dan moeten ze niet kwaad kijken wanneer ze ervan eten en dat doet u met uw hele gemeenschap.

Aan de ene kant loopt u achter iedereen aan. Er zijn bepaalde leuzen. Soms zijn dat leuzen voor ons vaderland, of onze taal, voor ons geloof. In andere gevallen voor onze stand, het recht van de arbeiders, het behoud van de zelfstandigheid van de kleine ondernemer, noemt u ze maar op. Al die leuzen ontkennen de eenheid die noodzakelijk is. Een arbeider die als arbeider vecht voor zich tegen de gemeenschap, vernietigt de gemeenschap en zichzelf. De man die bezit heeft en dit bezit ten koste van alles wil verdedigen tegen de gehele gemeenschap en haar behoeften en noden, veroorzaakt zijn eigen ondergang, maar gelijktijdig perverteert die in wezen al datgene wat er aan goeds aanwezig is in die gemeenschap.

Ik weet het, het is algemeen. Ik kan niet te veel in details treden, maar is die wereld werkelijk zo slecht? Wanneer zoveel mensen verslaafd zijn, waarom zijn ze verslaafd, kunt u mij dat zeggen? Zeker niet omdat die wereld hen zoveel mogelijkheden geeft om zich te ontplooien en te ontwikkelen volgens hun eigen behoeften en hun eigen normen. Ze zouden er waarschijnlijk niet toe komen. En ja, je kunt zeggen: Ze worden soms uit handelsoverwegingen geleid tot het gebruik van verslavende giften, maar als ze motivering genoeg hebben dan kunnen ze heus aan die verslaving ontkomen en overwinnen. Maar die motivering is er niet. Er is geen reden om het te doen. Je kunt beter leven in een wereldje van zelfbedrog in deze tijd, want de mensen hebben allemaal heel mooie woorden, maar uiteindelijk denken ze alleen aan zichzelf. De mensen zijn bezig met de hoogste geestelijke projecten, maar als het er op aan komt denken ze meer aan hun bankrekening. Dit mag dan erg vervelend zijn, als het zo gezegd wordt, maar daarom is het niet minder waar. Er zijn maar heel weinig mensen op deze wereld, in verhouding heel weinig, helaas, die bereid zijn voor een geestelijk of anderszins positief werk een bijdrage, of aan het geheel van de mensheid offers te brengen.

Je kunt deze maatschappij niet verbeteren of veranderen door voortdurend je maar vast te klampen aan gezagsverhoudingen en gezag of door voortdurend kritiek te hebben op die andere. Je moet je voortdurend afvragen wat je doet voor die medemens, dat is de enige manier om dat een beetje te verbeteren. De meeste misdadigers zijn misdadigers, goed, maar

waarom? Misschien omdat ze geleerd hebben dat je steeds meer moet hebben en niet begrijpen dat hebben soms meer een belasting is dan een zegen. Er zijn mensen die geweld plegen, inderdaad, en waarom? Omdat zij niets kunnen vinden dat hun kracht op de juiste wijze kan gebruiken. Omdat ze hun mogelijkheden om zichzelf te zijn, om zich uit te leven in iets voor de anderen, gefrustreerd zien en daarom zich tegen de anderen wenden.

De maatschappij is zelf de oorzaak van al hetgeen ze opwekt. U hebt gespeeld met de illusie van weelde. Alles kon en iedereen kon alles krijgen. Kun je niet werken? Niet erg: ga in de dop. Ben je ziek? 0 er zijn ziekenhuizen genoeg en , dokters genoeg en ze maken je wel beter. Wat is er, voel je je een beetje mismoedig? Er is wel een sociale werker, een geestelijke raadsman die je even bij zal spijkeren. Je hoeft het zelf niet te doen. En nu al die mensen gewend zijn bijna twee generaties lang, het is eigenlijk in de oorlog al begonnen, dat iedereen wel voor hen besliste en zou helpen, gewend zijn aan een zekere mate van weelde; van ondersteuning, van ach, het gaat me toch wel goed, kom je ineens te staan voor het feit dat die steun wegvalt, dat er niemand is die ze werkelijk wil of kan helpen, dat er niets is om zichzelf in uit te leven, dat er geen mogelijkheden meer zijn om gelukkig te zijn, laten we het zeggen zoals het precies is. En dan bedoel ik niet de roes, maar het werkelijke geluk.

Dat komt dan alleen omdat die mensen niet geleerd hebben hun eigen verantwoordelijkheden te dragen, dan komt dat omdat die mensen niet geleerd hebben voor zichzelf beslissingen te nemen, dan komt dat omdat die mensen of zich vastklampen aan verouderde regels, of elke regel ontkennen ook die die noodzakelijk en goed zijn.

En dan kun je zeggen: Ja, wat moeten we doen? Waarom zouden wij ons voor die wereld openstellen? Ik zal u de reden geven: Omdat u zonder die wereld ook niet kunt leven, niet verder kunt komen en niet gelukkig kunt zijn. Omdat u, of u het gelooft of niet, nimmer geestelijk boven de mensheid kunt staan, maar alleen kunt functioneren als deel van de mensheid, in de geest of in de stof. Als u zich dan openstelt voor de wereld betekent dat niet dat u ze zonder meer en weerloos aanvaardt. Dat betekent alleen dat u probeert te begrijpen, dat u eerder probeert te helpen dan te veroordelen. Het betekent voorai, dat u voortdurend herkenkend waar de fouten liggen, duidelijk maakt wat die fouten zijn, aan uzelf en aan anderen, uzelf niet makend tot een leider, maar tot een roeper in de woestijn misschien die toch kan zeggen: het uur van de nieuwe mensheid is bijna aangebroken.

Daarom moet je je openstellen. En dan moet je niet verwachten dat de mensen dankbaar zijn. De mensen~weten nog niet beter. De mensen denken nog steeds dat ze met macht en geweld datgene wat zij zijn als onrecht, als reden voor hun onlust, kunnen wegdringen. Het is niet mogelijk. Het is niet de zaak van één land, van één dorp, van één stad. Het is een tendens die de hele wereld omvat en pas wanneer je erkent dat je het geheel van die wereld moet aanvaarden zoals die is, open moet staan voor die hele wereld met al zijn fouten, met al zijn misdadigheid en dan het goeder in vinden en versterken, het onjuiste duidelijk te maken wanneer iemand misleid schijnt te worden, dan, dan heeft je leven zin.en betekenis, neemt u me niet kwalijk.

Het is een beetje een oratio pro domo, want wij van de Verdraagzamen zijn ervan overtuigd dat je een mens.alleen kunt helpen door hem te aanvaarden en hem dan te helpen zijn beste kanten te ontwikkelen. Wanneer je hem helpt om iets helderder te zien wat zijn leven is, wat in zijn leven belangrijk is, wanneer je die mens helpt, kortom, om zichzelf te helpen en anderen te helpen.

En als ik dat afsluitend, want anders wordt het zo een hartstochtelijk pleidooi, met een klein verhaaltje mag verhelderen?

Een automobilist stond zonder benzine in de buurt van Rouen in Frankrijk. Een landgenoot kwam met de auto voorbij, zag dat, haalde een klein kannetje met zo'n liter of vijf benzine uit zijn wagen en zei: Hier, asjeblief- "Ik wil graag afrekenen."- Dat hoeft niet, zei hij, maar houd het maar in je wagen tot je iemand tegen komt die ook hulp nodig heeft en geef hem dan ook je kannetje. Dat ging zo jaren kennelijk verder want op een gegeven ogenblik stond deze man, hij was dan in het Noorden van Duitsland, langs de grote weg stil en hij had geen benzine. Ineens stopt er iemand naast hem.

-Kan ik iets voor u doen?-Ja, zegt hij, ik zit zonder benzine.- Nou zegt die man, dat is toch zo verholpen en hij pakte een kannetje met vijf liter benzine, hetzelfde kannetje dat hij in Rouen

had weggegeven en zo kon hij het dichtstbijzijnde benzinstation bereiken. En omdat hij nieuwsgierig was vroeg hij: Hoe bent u aan dit kannetje gekomen? Dat weet ik niet, dat heb ik laatst in Nederland op de afsluitdijk gekregen toen ik zonder benzine stond van een onbekende automobilist.

Een gek sprookje en nog een beetje waar ook. Misschien is dit hetgeen openstellen betekent: iemand helpen zonder iets terug te verwachten, zonder iets terug te willen hebben. Iemand begrijpen in de situatie waarin hij zich bevindt en als hij dankbaar is, zeggen: Ach, praat er maar niet over. Als een ander in moeilijkheden is doe jij ook eens een keer wat. Dat is het beste wat je kunt doen, wanneer je deze maatschappij wilt vernieuwen. Doe wat voor een ander en vraag niets terug, en zeg alleen wanneer ze je danken willen: Ach, doe jij eens een keer wat voor een ander. Geloof me, waarde vriend, daarom moet je je openstellen in deze maatschappij. Daarom moet je niet bezig zijn met het veroordelen van misdadigers en al het andere, de decadentie voor mijn part van al die mensen in de maatschappij, maar moet je kijken naar de noden in die maatschappij met de mogelijkheden om de mensen te helpen en zo los te breken uit een bijna hels bed van zelfzucht waarin de mensheid soms ten gronde dreigt te gaan.

En denk nu niet dat dit erg pessimistisch is want ik ben er van overtuigd dat dat net in deze dagen meer en meer kan doorbroken worden. Nou hopen we alleen maar dat u dan niet te bang zult zijn, dat u nog open zult staan voor die wereld en u niet terug zult trekken ergens in een veste waar u dan schreeuwt om de sterke man, de artillerie, kortom: Jaag ze over de kling, want ze zijn niet zoals ik wil. Dat is het grootste gevaar dat de mensheid kan bedreigen. Maar open staan voor de mensheid met een beetje hulp op zijn tijd en niet zoeken naar erkenning of dank voor jezelf, dat is de beste methode om een in zichzelf zieke mensheid in veel opzichten langzaam te genezen.

❖ *Broeder, kunt u iets zeggen over hypnose en het nut ervan?*

Ja, daar kan ik het een en ander over zeggen. In de eerste plaats: hypnose is niet, zoals men wel eens stelt, een verdringen van de persoonlijkheid. Het is alleen een weg doen vallen van een groot aantal gedragsbepalende en ook besefsbepalende factoren. Je zou hypnose nog best als volgt kunnen omschrijven: een zodanige suggestieve beïnvloeding dat de persoonlijkheid hierdoor niet meer geneigd is om volgens algemeen geldende normen te reageren, maar in feite alleen nog reageert op basis van signalen die de hypnotiseur of iemand die hij daarvoor aanduidt, dat is ook mogelijk, geeft.

Dus, als u spreekt over hypnose en het nut ervan, moet u zich realiseren dat je een mens niet middels hypnose kunt veranderen in zijn structuur. Je kunt een mens die laf is, bijvoorbeeld, niet moedig maken. Je kunt wel het aspect van die lafheid veranderen zodat zijn gedrag naar buiten meer op moed lijkt. Je kunt iemand die alle leven lief heeft niet tot een moordenaar maken, maar je kunt hem misschien wel laten geloven dat hij bepaalde dingen moet afremmen desnoods met moord omdat anders alle leven bedreigd wordt.

Het is dus een benadering waarbij je uw sujet redelijk moet kennen wanneer het gaat om een verdergaande beïnvloeding en dat is zeker het geval wanneer het gaat om een hypnotherapie, datgene wat gij naar ik aanneem hier bedoelde. Dan moeten we dus het volgende onthouden: Zeer veel van de afwijkingen in gedrag, fobieën en dergelijke die in een mens bestaan, komen direct of indirect voort uit voorgaande ervaringen. Het is een verkeerde interpretatie, heel vaalt een verdringen bovendien van een deel van het geheel van de beleving naar het onbewuste waardoor men niet in staat is dergelijk fobisch gedrag zelf te beheersen.

Op het ogenblik dat de hypnotiseur nu alle remmen weg laat vallen en enig begrip heeft van de mogelijke oorzaak, kan hij suggereren dat het geheel van de gevolgen opgelost is. Dat is voor de persoon zelf een aanvaardbare zaak, hij is maar al te graag van zijn fobieën af. Het is voor het onderbewustzijn een aanvaardbare zaak want hierdoor kan iets dat verdrongen was weer in het openbaar worden gebracht, het kan worden overgeheveld naar een deel van het waakbewustzijn en dat betekent dus dat tijdens de hypnose de patiënt over het algemeen mee zal werken met de therapist. Maar dan ben je er niet mee. Je zult dan proberen door posthypnotische suggestie, dat wil niet veel meer of minder zeggen dan dat je bevelen geeft die na het beëindigen van die hypnose van kracht blijven, zo iemand als het ware, steeds wanneer het aspect opkomt dat je wilt bestrijden, dwingt om daarop te reageren met dezelfde toestand van welbehagen en afwijzen van alle beïnvloeding die je hem tijdens die hypnose hebt doen ervaren. Dit kan dan inderdaad ertoe voeren dat iemand minder hoogtevrees heeft,

dat de plein- en ruimtevrees minder worden, dat de achterdocht en vrees voor medemensen, veroorzaakt door ervaringen maar in het gedrag vaak een vorm van paranoia geworden, dus langzaam maar zeker verdwijnen, want wanneer je die angst niet meer hebt wordt de ervaring meer positief, d.w.z. dat de oorspronkelijke beïnvloeding verzwakt wordt en daardoor het effect van de hypnose, ook al neemt het af, toch blijft doorwerken.

Iets anders is het wanneer wij bijvoorbeeld te maken hebben met verslaving en dan kunt u hier denken aan cocaïne, heroïne, maar ook aan tabak, thee, want er zijn duizend en één verslavingen, slaappillen, ook zo iets, pepillen. Dan ligt de vraag dus waar de oorzaak ligt. Je kunt nu wel zeggen: Ik wil niet meer roken, maar wanneer het roken een compensatievorm is dan kun je dat niet zondermeer laten. Wanneer je zegt: heroïne is levensgevaarlijk, dan moet je de krachten van de persoon zodanig weten te wekken dat hij zich ook tegen de lichamelijke effecten van het niet meer ontvangen van een dergelijk gift kan verzetten.

Het is dus helemaal niet zo eenvoudig. Je kunt niet beweren dat een hypnotiseur iedereen van het roken afhelpt. Dat klinkt heel mooi, maar met een posthypnotisch signaal kun je dat wel voor een week bereiken, maar, tenzij je de bron van het roken hebt gevonden en daarvoor ofwel iets anders kunt suggereren dan wel het overbodig kunt maken door de spanning op te heffen, zal die persoon blijven roken, thee drinken, enz. enz. Dus in dit geval is de psychische toestand erg belangrijk, het aflezen van de psyche eveneens.

Er bestaat een andere vorm van hypnotherapie die naar ik meen in deze tijd niet zoveel bedreven zal worden maar die in de Oudheid erg belangrijk was. Ze werd o.m. gebruikt in de tempels van Esculapius en schijnt ook in Egypte een belangrijk deel te zijn geweest van het werk van bepaalde priesters. Hier ga je uit van het denkbeeld dat wanneer er een kwaal aanwezig is, het lichaam zich van deze kwaal bewust is. Wanneer je nu het redelijk bewustzijn van uw patiënt weet terug te dringen tot het volledig openstaat voor alle lichamelijke signalen, kan de patiënt dus zelf diagnose geven. Deze diagnose op zichzelf is niet voldoende, maar er wordt ook gesuggereerd aan de patiënt dat hij het geneesmiddel weet. Aangezien een lichaam zijn eigen behoeften wel ongeveer kent en ongeveer weet uit welke stoffen die gewonnen kunnen worden in het lichaam, zal de geneeswijze er over het algemeen een zijn waarin bepaalde genees- of voedingsmiddelen worden aanbevolen. Hier hebben we dus het eerste: We hebben een therapie die meestal natuurgeneeswijze betreft.

Maar er is meer. Je suggereert nu de patiënt dat hij met alle krachten deze kwaal verdrijft. Dit is vooral belangrijk wanneer we te maken hebben met kwalen die langere tijd hebben aangehouden. Hier is het lichaam heel vaak zodanig aan de toestand gewend dat het onbewust meewerkt aan het in stand houden van een op zichzelf onjuiste situatie.

Door het hypnotisch bevel kun je, nu het lichaam ertoe brengen te erkennen dat de situatie niet juist is, waarna het lichamenlijk bestrijdingsproces van de ziektebron dus veel intenser wordt voortgezet. In perioden waarin je geen andere geneeswijzen hebt, kun je dit, aangevuld met levenskrachten van een of andere magnetiseur ongetwijfeld met succes toepassen. Daar waar je wel andere geneeswijzen tot je beschikking hebt is het natuurlijk wel heel erg verstandig om deze hypnotherapie als het kan ook door een internist te begeleiden want er zullen nu verschijnselen op gaan treden die een kwaal suggereren die er niet is. De bestrijding van delen van het lichaam of fouten in het lichaam door het gehele organisme namelijk kunnen veroorzaken: koorts, tijdelijke doodheid van, bepaalde zenuwen, uitslag. Wanneer je dat niet weet dan ga je proberen van daar een therapie voor te gebruiken want zo iemand is natuurlijk nu ook weer ziek. Maar van het ogenblik dat je die bestrijding met kennis van zaken ook ten aanzien van de hypnotherapie, aanpakt, zul je die verschijnselen alleen binnen de perken houden zonder ze werkelijk te bestrijden en daarmee help je dan het lichaam om het te genezen.

Hieruit zal mogen blijken, neem ik aan, dat je met hypnose inderdaad wel wat kunt doen. Het is geen algeheel middel. Hypnose is niet voor alle personen even geschikt. Naarmate het eigen onbewuste sterker is in zijn eigen formering zal namelijk het hypnotische bevel minder invloed hebben.. Dan krijgen we te maken met mensen die misschien nog wel voor toneelhypnose vatbaar zijn, en dan een keer kunnen kakelen als een kip of kunnen zingen als een tenor of een bas, maar ze zullen niet verder gaan dan dit, want hier is de hypnose alleen maar een uitschakeling van het verzet; de behoefte uzelf te manifesteren zoals je zou moeten zijn en dus een gemakkelijker meegaan met de suggesties van een ander.

Orde der Verdraagzamen

Als het om diepgaande processén gaat dan blijkt dat heel wat mensen daarvoor niet vatbaar zijn. Dat betekent dat hypnotherapie alleen kan worden toegepast door mensen die voldoende bekwaam zijn om de lichamelijke resultaten en de geestelijke resultaten daarvan enige tijd te volgen en dan door verdere eventueel aangepaste, therapieën al dan niet middels hypnose een verdere genezing kunnen bewerkstelligen.

Als klinkend krístal is het licht in je leven,
ALS zinderende zon is de macht die je hoedt.
Vertrouw in jezelf, leef zelve je leven,
Dan ben je voor eeuwigheden juist, terecht en goed.

Mensen, ga naar huis toe of ergens anders naartoe .

Wees als je kunt innerlijk stil en gelukkig en als je het niet kunt, probeer het dan toch zo gezellig mogelijk te maken en probeer een klein beetje vanuit jezelf wat van de lichte, de vreugdige kracht voort te brengen, waaraan die wereld op het ogenblik zo'n grote behoefte heeft. Wij aan onze kant doen het onze zo goed we kunnen.

Tot ziens.